

Núm. CEE	Denominació	Producte alimentari	Dosi màxima d'ús
		Aliments dietètics destinats a usos mèdics especials, tal com els defineix el Reial decret 1091/2000, de 9 de juny.	450 mg/kg (a)
		<i>Productes d'aperitiu</i>	
		Productes d'aperitiu salats i secs a base de midons o de fruita seca, envasats i aromatitzats.	500 mg/kg (b)
		<i>Productes de confiteria a base de sucres: caramels, confits i llaminadures</i>	
		Caramels, confits i llaminadures, sense sucres afegits.	500 mg/kg (a)
		Productes a base de cacau o de fruita seca, de valor energètic reduït o sense sucres afegits.	500 mg/kg (a)
		Productes a base de midó, de valor energètic reduït o sense sucres afegits.	1000 mg/kg (a)
		Micropastilles per refrescar l'alè, sense sucres afegits.	2500 mg/kg (a)
		<i>Productes de pastisseria, rebosteria, brioixeria i galeteria</i>	
		Productes de pastisseria i rebosteria, de valor energètic reduït o sense sucres afegits.	1000 mg/kg (a)
		Productes de brioixeria i galeteria, de valor energètic reduït o sense sucres afegits.	1000mg/kg (a)
		Productes derivats de cacau, de xocolata i sucedanis de xocolata, de valor energètic reduït o sense sucres afegits.	500 mg/kg (a)
		Torrans i massapans, de valor energètic reduït o sense sucres afegits.	500 mg/kg (a)
		"Essoblaten"/pa d'àngel.	1000 mg/kg (b)
		<i>Salses</i>	
		Salses.	350 mg/kg (b)
		Mostassa.	350 mg/kg (b)
		<i>Sopes</i>	
		Sopes de valor energètic reduït.	110 mg/l (b)

* Les dosis màximes d'ús de sal d'aspartam i acesulfam deriven de les dosis màximes d'ús corresponents als seus components, aspartam (E-951) i acesulfam K (E-950). Les dosis màximes d'ús tant d'aspartam (E-951) com d'acesulfam K (E-950) no s'han de sobrepassar quan es fan servir en forma de sal de les substàncies esmentades, ja sigui sola o bé en combinació amb E-950 o E-951. Els límits d'aquesta columna s'expressen en equivalents d'acesulfam K (a) o equivalent d'aspartam (b).»

CAP DE L'ESTAT

20650 REIAL DECRET LLEI 9/2004, de 3 de desembre, pel qual es determina el termini per a l'execució dels processos que preveu la Llei 16/2001, de 21 de novembre, per la qual s'estableix un procés extraordinari de consolidació i provisió de places de personal estatutari a les institucions sanitàries de la Seguretat Social dels serveis de salut del sistema nacional de salut. («BOE» 292, de 4-12-2004.)

La Llei 16/2001, de 21 de novembre, va establir un procés extraordinari de consolidació d'ocupació per al personal estatutari de les institucions sanitàries de la Seguretat Social. Aquest procés extraordinari s'articula en dos sistemes successius. Primer, el de selecció de personal i, posteriorment, el de provisió de places. La disposició addicional novena d'aquesta norma determinava com a

termini límit per dur a terme els processos que en derivin el de 18 mesos comptats des de la publicació de cada convocatòria en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

L'extrema complexitat del procés de consolidació que estableix la Llei esmentada, la segona fase del qual, la de provisió, preveu fins a tres mecanismes successius d'adjudicació de places, i l'elevat nombre de convocatòries, de places ofertes i d'aspirants presentats i admesos en els processos, va fer impossible el compliment del termini indicat. Per dues vegades, en les lleis 53/2002, de 30 de desembre, i 62/2003, de 30 de desembre, totes dues de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va ser prorrogat el termini esmentat, primer fins al 31 de desembre de 2003, i després fins al 31 de desembre de 2004.

Les dues pròrrogues immediatament es van manifestar clarament insuficients. Així, el 31 de desembre de 2003, la tramitació de la primera de les fases establertes, la de selecció, només havia conclòs en una de les 89 convocatòries tramitades pel Ministeri de Sanitat i Consum. Una situació similar es produïa en les quatre comunitats autònomes que havien convocat processos de

consolidació a l'empara de la Llei 16/2001, de 21 de novembre.

Malgrat que, des del mes de maig de 2004, el procediment ha conegut un impuls innegable en el seu desenvolupament, és impossible que les convocatòries de les categories amb més nombre de places i d'aspirants estiguin concloses abans del 31 de desembre de 2004.

La finalització immediata del termini legalment establert determina la necessitat d'articular un nou termini que permeti que finalitzin adequadament els procediments iniciats després de l'entrada en vigor de la Llei 16/2001, de 21 de novembre, perquè, amb la seguretat jurídica imprescindible i l'empara legal suficient, d'aquesta manera es puguin complir els objectius d'una Llei que són compartits per totes les forces polítiques, atès que, en el moment oportú, va ser aprovada per unanimitat tant del Congrés dels Diputats com del Senat.

Coherent amb el plantejament de la seva actuació política general, la decisió del Govern de la nació de no presentar a les Corts Generals un nou projecte de Llei de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, ha impossibilitat que la determinació del nou termini s'hagi produït per una via de tramitació legislativa ordinària, similar a la utilitzada per a les pròrrogues efectuades en els dos últims anys.

Per tot això, s'aprecia que en la situació descrita es donen les raons de necessitat extraordinària i urgent que, d'acord amb les previsions constitucionals, aconsellen promulgar un reial decret llei que, de manera definitiva, estableixi els terminis per emetre resolució sobre els procediments derivats de la Llei 16/2001, de 21 de novembre.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra de Sanitat i Consum i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de desembre de 2004,

DISPOSO:

Article únic. Termini de resolució dels processos.

Als efectes del que preveu l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el termini per a la resolució dels processos de selecció i provisió convocats a l'empara de la Llei 16/2001, de 21 de novembre, queda fixat en 12 mesos comptats des de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queda derogada la disposició addicional novena de la Llei 16/2001, de 21 de novembre, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. Habilitació competencial.

Aquest Reial decret llei es dicta en virtut de les competències exclusives de l'Estat sobre bases i coordinació general de la sanitat i sobre bases del règim estatutari dels funcionaris públics, que estableix l'article 149.1.16a i 18a de la Constitució, respectivament.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

El present Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 de desembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

20653 REIAL DECRET 2268/2004, de 3 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 439/2004, de 12 de març, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la televisió digital local. («BOE» 292, de 4-12-2004.)

L'article 3.1 de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, estableix que correspon al Govern l'aprovació del Pla tècnic nacional de la televisió digital local, vistes les sol·licituds presentades per les comunitats autònomes i tenint en compte les freqüències disponibles. En execució del mandat esmentat, mitjançant el Reial decret 439/2004, de 12 de març, es va aprovar el Pla tècnic nacional de la televisió digital local.

D'acord amb la disposició transitòria segona.3 de l'esmentada Llei 41/1995, de 22 de desembre, disposició incorporada per la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, els municipis i les agrupacions de municipis disposaven d'un termini de tres mesos, des de l'aprovació del Pla, per determinar la modalitat de gestió directa municipal d'un programa de televisió local amb tecnologia digital dins del canal múltiple corresponent.

Finalitzat el període esmentat, les comunitats autònomes disposaven d'un altre termini de cinc mesos per convocar els concursos relatius a l'explotació en gestió indirecta dels restants programes de televisió local i per adjudicar les concessions.

Després de l'aprovació del Pla tècnic nacional de la televisió digital local, diverses comunitats autònomes han posat de manifest la necessitat de realitzar determinats ajustos en algunes de les demarcacions que preveu el Pla esmentat, als efectes de la prestació del servei de televisió local. Així mateix, han comunicat la necessitat de disposar de canals múltiples addicionals en algunes demarcacions, sempre que la disponibilitat d'espectre radioelèctric ho permeti.

A més, algunes comunitats autònomes han manifestat que els terminis previstos en la disposició transitòria segona de l'esmentada Llei 41/1995, de 22 de desembre, són excessivament breus en relació amb la complexitat del procediment d'atorgament de les concessions, ja que s'han d'adoptar decisions i convocar processos d'adjudicació que, en la majoria dels casos, afecten més d'un municipi.

També cal indicar, d'una banda, que l'apartat 5 de l'esmentada disposició transitòria segona, en la redacció que en fa la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, permet utilitzar als adjudicataris de concessions de televisió digital local la tecnologia analògica per difondre les seves emissions durant dos anys a comptar de l'1 de gener de 2004 i, de l'altra, que l'apartat 6 d'aquesta disposició faculta el Govern per modificar aquest termini en funció de l'estat de desenvolupament i penetració de la tecnologia digital.

En conseqüència, aquest Reial decret té per objecte, d'una banda, fer ajustos en les demarcacions i adjudicar canals addicionals, sempre que no hi hagi raons de caràcter tècnic que ho impedeixin, i establir expressament el reinici del còmput dels terminis per a les actuacions que han d'executar algunes comunitats autònomes, i, d'altra banda, ampliar en dos anys la possibilitat d'utilitzar la tecnologia analògica als adjudicataris de concessions de televisió digital local sota determinades condicions.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la